

§ 12. Den resterende del af udgifterne udredes af de lodsejere, som skønnes at have nytte og interesse af arbejdets udførelse. Fordelingen fastsættes af landvæsenretten, der pålægger de enkelte ejendomme de fornødne bidrag.

Stk. 2. Der kan dog aldrig pålægges de pågældende arealer et beløb, der er større end værdien af de fordele, der tilføres arealerne. Resterer der herefter en del af udgifterne, udredes denne af statskassen.

Stk. 3. For anlægsbidrag har staten pant og fortrinsret som for kommunale ejendoms-skatter under forudsætning af, at der er sket tinglysning på den pågældende ejendom af den i § 6 nævnte beslutning.

Stk. 4. Landbrugsministeren foranlediger snarest muligt efter afsigelse af kendelse efter stk. 1 anlægsbidragenes størrelse tinglyst som byrde på de enkelte ejendomme. Samtidig aflyses tinglysningen efter § 6, stk. 3 på de ejendomme, der ikke er blevet bidragspligtige.

§ 13. Landbrugsministeren kan yde henstand med betaling af anlægsbidrag, således at der i 3 år efter foranstaltningens gennemførelse hverken svares afdrag eller rente og anlægsbidraget derefter afdrages og forren-

tes i indtil 20 år efter landbrugsministerens nærmere bestemmelse. Rentefoden fastsættes under hensyn til vilkårene for tilsvarende private lån.

Stk. 2. Ydelserne kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan bestemme, at en henstandsordning bortfalder, såfremt ejendommen overgår til anden anvendelse end jordbrug.

§ 14. Landbrugsministeren fastsætter bestemmelser for tilsynet med arbejdernes udførelse og vedligeholdelse samt for udbetaling af og regnskabsaflæggelse for forskudsbeløb.

Kapitel V.

Ikrafttræden m. v.

§ 15. Loven træder i kraft den 1. august 1966.

Stk. 2. Lov om landvinding, jfr. lovbekendtgørelse nr. 153 af 30. april 1953, ophæves.

Stk. 3. Behandlingen af de projekter, der ved lovens ikrafttræden er godkendt af landbrugsministeren, foretages efter de hidtil gældende regler.

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den af landbrugsministeriet under 24. februar 1960 nedsatte landbokommission har under 27. januar 1966 afgivet sin 4. betænkning. Foranstående lovforslag er i overensstemmelse med de retningslinier, som er angivet i denne betænkning.

Den gældende landvindingslovgivning indeholdes i lov nr. 599 af 14. november 1940 med tillæg og ændringer ved lov nr. 141 af 30. marts 1942 og lov nr. 108 af 31. marts 1953, og er samlet ved bekendtgørelse nr. 153 af 30. april 1953 af lov om landvinding.

Efter denne lovgivning har landbrugsministeren uden en forudgående landvæsenretsbehandling, men på grundlag af en anmodning af interesserede lodsejere og indstilling af statens landvindingsudvalg, kunnet bestemme, at der foretages foranstaltninger til landvinding, afvanding og beskyttelse af lave arealer samt anlæg af de som følge af foranstaltningerne nødvendige forbindelsesveje.

Udgifterne ved de pågældende arbejder er forskudsvis betalt af statskassen, således at der efter

afslutningen er afskrevet et statstilskud på indtil $\frac{2}{3}$, medens lodsejerne har udredt restbeløbet, dog aldrig med mere end værdien af de fordele, som efter en afvandingskommissions skøn er tilført de interesserede ejendomme. Lodsejerandelen er ydet som lån af statskassen til lav rente.

I overensstemmelse med forudsætningerne ved rigsdagens behandling af de anførte love har landvindingsssager særlig angået hovedafvanding, d.v.s. regulering m. v. af vandløb til sikring af detailafvanding af de tilstødende arealer, etablering af udpumpningsanlæg eventuelt i forbindelse med digeanlæg, kultivering m. v. af udyrkede arealer og vejanlæg, samt i enkelte tilfælde indvinding af arealer fra søterritoriet. Landvindingsloven har således særlig haft til formål at supplere grundforbedringslovgivningens regler om finansiering af detailafvanding og mindre vandløbsarbejder.

Landvindingsssager angår oftest en flerhed af lodsejere, således at det har været naturligt også på dette område at bringe regler om en tvangsmæssig